

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від 10 листопада 2020 року

м. Біла Церква

№ 682

Про вирішення судового спору щодо визнання малолітньої Мартинович Ю.М. такою, що втратила право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 30 жовтня 2020 року № 1300 та рекомендації комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради (протокол від 28 жовтня 2020 року № 15) з питання визнання малолітньої року народження, такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

У провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебуває справа № за позовом до , третя особа: служба у справах дітей Білоцерківської міської ради, про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням (ухвала Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 08 липня 2020 року).

Відповідно до положень статті 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, є обов'язковою участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою. Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду матеріалів справи встановлено, що позивач є власником житла, яке знаходиться за адресою: вул , м. Біла Церква, Київська область (договір купівлі-продажу частини житлового будинку від 12 травня 2016 року, посвідчений державним нотаріусом Другої Білоцерківської міської державної нотаріальної контори Київської області та зареєстрований в реєстрі за № 3-1076).

З копії будинкової книги для прописки громадян, що проживають в будинку , м. Біла Церква, Київська область, вбачається, що у спірному житлі зареєстровані відповідачка року народження, та її малолітня дочка року народження.

В уточненій позовній заяві від 22 червня 2020 року зазначив, що відповідачка допомагала йому по роботі, просила його тимчасово прописати її з дочкою у вказаній вище квартирі. Він не розумів тонкощів юридичного питання щодо реєстрації та зняття з реєстрації місця проживання фізичних осіб в Україні, не відчував та не знав про сплановані дії відповідачки і погодився їй допомогти. Внаслідок чого, року було здійснено реєстрацію місця проживання відповідачки та її малолітньої дочки у квартирі, що знаходиться за адресою: вул. м. Біла Церква, Київська область. Крім того, позивач зазначає, що відповідач та її дочка ніколи не були членами його сім'ї.

Також стало відомо, що року звернулася до суду з позовом до про поділ спільного майна (справа № 357/6075/19). У цій

позовній заяві відповідачка зазначила, що вона із своєю дочкою та відповідачем спільно проживали, мали спільний бюджет, спільно будували плани на майбутнє, обговорювали фінансові питання, спільно відпочивали та подорожували, за спільні кошти придбали житло та дві земельні ділянки за адресою: _____, м. Біла Церква, Київська область, які були оформлені на відповідача. Позивач стверджує, що з _____ року зареєстровані та проживали у придбаному житлі і, що спільними зусиллями вони проводили ремонтні роботи в цій квартирі.

_____ року _____ до суду надала заяву про зміну предмету позову, в якій просила суд визнати факт проживання _____, _____ року народження, однією сім'єю з _____ року народження, у період з січня 2014 року до 24 грудня 2018 року без шлюбу. Згідно з ухвалою суду від 18 вересня 2020 року позовна заява _____ до _____ про поділ спільного майна залишено без розгляду у зв'язку тим, що в судові засідання, призначені на _____ року та _____ року позивачка та її представник не з'явилися, про день, час і місце розгляду справи повідомлені належним чином, причин неявки суду не повідомили.

Чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дітей. Зокрема, статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно з частиною 7 статті 7 Сімейного кодексу України дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Законом України «Про охорону дитинства» встановлено, що забезпечення найкращих інтересів дитини - дії та рішення, що спрямовані на задоволення індивідуальних потреб дитини відповідно до її віку, статі, стану здоров'я, особливостей розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної та етнічної належності та враховують думку дитини, якщо вона досягла такого віку і рівня розвитку, що може її висловити.

Згідно зі статтею 8 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на рівень життя, достатній для її фізичного, інтелектуального, морального, культурного, духовного і соціального розвитку. Батьки або особи, які їх замінюють, несуть відповідальність за створення умов, необхідних для всебічного розвитку дитини, відповідно до законів України.

Відповідно до частини 3 статті 17 Закону України «Про охорону дитинства» батьки або особи, які їх замінюють, не мають права без дозволу органів опіки і піклування, наданого відповідно до закону, укладати договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та/або державній реєстрації, відмовлятися від належних дитині майнових прав, здійснювати поділ, обмін, відчуження житла, зобов'язуватися від імені дитини порукою, видавати письмові зобов'язання.

Згідно з вимогами статті 18 Закону України «Про охорону дитинства» діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем. Органи опіки та піклування зобов'язані здійснювати контроль за додержанням батьками або особами, які їх замінюють, майнових та житлових прав дітей при відчуженні жилих приміщень та купівлі нового житла.

28 жовтня 2020 року на засіданні комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради розглядалося питання про визнання малолітньої _____ такою, що втратила право користування житловим _____

приміщенням у присутності _____, її _____ та уповноваженого представника _____.

_____ повідомила комісії, що її дочка дійсно проживала з _____ однією сім'єю, а малолітня _____ називала _____ татом. З кінця грудня 2018 року її дочка та внучка проживають з нею за адресою:

_____, м. Біла Церква, Київська область. Зі слів _____, її дочка нещодавно поїхала на роботу в Республіку Польща і на даний час перебуває там на обсервації. _____ підтвердила факт спільного проживання її з

матір'ю разом із _____. В свою чергу, _____ звернула увагу комісії на те, що в судому порядку факт проживання _____ однією сім'єю з _____ без шлюбу не встановлений. Комісія з питань захисту прав дитини, дослідивши документи по справі, заслухавши пояснення присутніх осіб, враховуючи вищенаведені норми чинного законодавства України, дійшла до висновку, що визнання малолітньої _____ такою, що втратила право користування житловим приміщенням, не відповідає її інтересам та призведе до звуження обсягу існуючих житлових прав дитини й порушення охоронюваних законом її інтересів, тому рекомендувала службі у справах дітей Білоцерківської міської ради підготувати відповідний висновок органу опіки та піклування до суду.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами малолітньої дитини, відповідно до Конвенції ООН «Про права дитини», статті 47 Конституції України, статей 7, 19, Сімейного кодексу України, статей 1, 8, 17, 18 Закону України «Про охорону дитинства», статті 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, орган опіки та піклування - виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Визнання малолітньої _____ року народження, такою, що втратила право користування $\frac{1}{4}$ частиною житлового приміщення за адресою: _____ м. Біла Церква, Київська область, є таким, що суперечить правам та інтересам дитини, звужує обсяг існуючих житлових прав малолітньої та порушує її охоронювані законом інтереси.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Возненко К.С.

Міський голова

Геннадій ДИКИЙ